

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“25” *серпня* 2025 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України
“Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”
щодо запровадження звітності із сталого розвитку

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365 із наступними змінами) такі зміни:

1. У преамбулі слова “та складання фінансової звітності” замінити словами “, складання фінансової звітності та організації звітування із сталого розвитку”.

2. Статтю 1 викласти в такій редакції:

“Стаття 1. Визначення термінів

1. Для цілей цього Закону терміни вживаються в такому значенні:

1) активи — ресурси, контрольовані юридичними особами, створеними відповідно до законодавства України, незалежно від їх організаційно-правової форми і форми власності, філіями та представництвами юридичних осіб, утвореними відповідно до законодавства іноземної держави (далі — підприємства), у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому;

2) бухгалтерський облік — процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень;

3) витрати — зменшення економічних вигод у вигляді зменшення активів або збільшення зобов’язань, що призводить до зменшення власного

капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками);

4) власний капітал — різниця між активами і зобов'язаннями підприємства;

5) внутрішньогосподарський (управлінський) облік — система збору, обробки та підготовки інформації про діяльність підприємства для внутрішніх користувачів у процесі управління підприємством;

6) господарська операція — дія або подія, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства;

7) група — група юридичних осіб, що складається з підприємства, яке контролює інші підприємства (материнське підприємство), та всіх підприємств, які ним контролюються (дочірніх підприємств);

8) документооборот — рух первинних документів з моменту їх складання підприємством або одержання від інших підприємств до передавання на зберігання в архів після прийняття до обліку;

9) доходи — збільшення економічних вигод у вигляді збільшення активів або зменшення зобов'язань, яке призводить до зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків власників);

10) економічна вигода — потенційна можливість отримання підприємством грошових коштів від використання активів;

11) звіт про платежі на користь держави — документ, що містить узагальнену інформацію про діяльність суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях або заготівлю деревини, а також деталізовану інформацію про податки і збори, інші платежі, що були сплачені або належні до сплати на користь держави відповідно до закону. Звіт про платежі на користь держави подають суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях відповідно до Закону України "Про забезпечення прозорості у видобувних галузях", а також підприємства, що здійснюють заготівлю деревини і водночас становлять суспільний інтерес;

12) звіт про управління — документ, що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку підприємства та розкриває основні ризики і невизначеності його діяльності;

13) звітність із сталого розвитку — звітність підприємства, яка містить інформацію про питання сталого розвитку відповідно до вимог стандартів звітності із сталого розвитку;

14) зобов'язання — заборгованість підприємства, що виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди;

15) консолідована звітність із сталого розвитку — звітність із сталого розвитку підприємства, яке здійснює контроль, та підприємств, які ним контролюються, як єдиної економічної одиниці;

16) консолідована фінансова звітність — фінансова звітність підприємства, яке здійснює контроль, та підприємств, які ним контролюються, як єдиної економічної одиниці;

17) користувачі фінансової звітності (далі — користувачі) — фізичні або юридичні особи, які потребують інформації про діяльність підприємства для ухвалення рішень;

18) міжнародні стандарти фінансової звітності — прийняті Радою міжнародних стандартів бухгалтерського обліку стандарти бухгалтерського обліку міжнародних стандартів фінансової звітності (стандарти бухгалтерського обліку МСФЗ), якими визначено порядок складання фінансової звітності;

19) національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку — нормативно-правовий акт, яким визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності підприємствами (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності та національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі), розроблений на основі міжнародних стандартів фінансової звітності і законодавства Європейського Союзу у сфері бухгалтерського обліку та затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку;

20) національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі — нормативно-правовий акт, яким визначаються принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності для розпорядників бюджетних коштів, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, та фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування, розроблений на основі міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору та затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку;

21) облікова політика — сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності;

22) первинний документ — документ, який містить відомості про господарську операцію;

23) питання сталого розвитку — екологічні та соціальні питання, а також питання, що стосуються трудових відносин, дотримання прав людини, боротьби з корупцією;

24) підприємства, що становлять суспільний інтерес, — підприємства — емітенти цінних паперів, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу або щодо цінних паперів яких здійснено публічну пропозицію, Національний банк України, банки, страховики, недержавні пенсійні фонди, інші фінансові установи (крім інших фінансових установ та недержавних пенсійних фондів, що належать до мікропідприємств та малих підприємств) та підприємства, які відповідно до цього Закону належать до великих підприємств;

25) стандарти звітності із сталого розвитку — документи, прийняті Європейською Комісією, якими визначено обов'язкові вимоги та порядок розкриття підприємствами інформації у звітності із сталого розвитку;

26) таксономія звітності із сталого розвитку — склад статей і показників звітності із сталого розвитку та її елементів, які підлягають розкриттю. Таксономію звітності із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку схвалює Європейська Комісія;

27) таксономія фінансової звітності — склад статей і показників фінансової звітності та її елементів, які підлягають розкриттю. Таксономію фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності видає Рада міжнародних стандартів бухгалтерського обліку;

28) фінансова звітність — звітність, що містить інформацію про фінансовий стан та результати діяльності підприємства;

29) чистий дохід від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг (чистий оборот) — дохід, що визначається шляхом вирахування з доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг (у тому числі платежів від оренди об'єктів інвестиційної нерухомості) наданих знижок, вартості повернутих раніше проданих товарів, доходів, що за договорами належать комітентам (принципалам тощо), та податків і зборів.

Порядок визначення чистого обороту для цілей застосування цього Закону для фінансових установ встановлює орган, який здійснює державне регулювання та/або нагляд за діяльністю фінансових установ, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

2. Інші терміни, що застосовуються в цьому Законі і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами України, національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі, міжнародними стандартами фінансової звітності та стандартами звітності із сталого розвитку, введеними в дію відповідно до

законодавства, залежно від того, які з наведених стандартів застосовуються підприємством.”.

3. У статті 2:

- 1) у частині першій слова “(далі — підприємства)” виключити;
- 2) частину другу викласти в такій редакції:

“2. Для цілей цього Закону підприємства (крім бюджетних установ) можуть належати до таких категорій підприємств — мікропідприємств, малих, середніх або великих підприємств.

Мікропідприємствами є підприємства, показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв:

балансова вартість активів — до 450 тисяч євро включно;

чистий оборот — до 900 тисяч євро включно;

середня кількість працівників — до 10 осіб включно.

Малими є підприємства, які не відповідають критеріям для мікропідприємств та показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв:

балансова вартість активів — до 5 мільйонів євро включно;

чистий оборот — до 10 мільйонів євро включно;

середня кількість працівників — до 50 осіб включно.

Середніми є підприємства, які не відповідають критеріям для малих підприємств та показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв:

балансова вартість активів — до 25 мільйонів євро включно;

чистий оборот — до 50 мільйонів євро включно;

середня кількість працівників — до 250 осіб включно.

Великими є підприємства, які не відповідають критеріям для середніх підприємств та показники річної фінансової звітності яких на дату складання річної фінансової звітності відповідають щонайменше двом із таких критеріїв:

балансова вартість активів — понад 25 мільйонів євро;

чистий оборот — понад 50 мільйонів євро;

середня кількість працівників — понад 250 осіб.

Новоутворені підприємства під час визначення відповідності критеріям застосовують показники на дату складання річної фінансової звітності.

Якщо підприємство однієї з наведених категорій за показниками річної фінансової звітності протягом двох років поспіль (за звітний рік та рік, що передує звітному) не відповідає категорії, до якої воно віднесено, таке підприємство відноситься до відповідної категорії, критеріям якої відповідають показники річної фінансової звітності за результатами звітного періоду.

Для визначення відповідності критеріям, встановленим у євро, застосовується офіційний курс гривні до іноземних валют (середній за період), розрахований на підставі офіційних валютних курсів Національного банку України, що встановлювалися для євро протягом відповідного року.”.

4. Останній абзац статті 4 після слів “міжнародними стандартами” доповнити словами “фінансової звітності”.

5. У статті 6:

1) абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

“2. Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, який затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку, складання фінансової звітності та порядку складання звітності із сталого розвитку.”;

2) в абзаці другому частини третьої, частині шостій слова “та аудиту” замінити словами “, аудиту та організації звітування із сталого розвитку”.

6. У статті 8:

1) у частині третій слова “та забезпечення” замінити словами “, складання фінансової звітності, звітів, які подаються і оприлюднюються разом із фінансовою звітністю відповідно до вимог цього Закону, а також забезпечення”;

2) у частині четвертій:

в абзаці третьому слова “юридичної особи” замінити словами “юридичної особи. Ця форма організації бухгалтерського обліку не застосовується в бюджетних установах”;

абзац четвертий замінити абзацами такого змісту:

“ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку централізованою бухгалтерією;

ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку підприємством, суб’єктом підприємницької діяльності, самозайнятою особою, що

провадять діяльність у сфері бухгалтерського обліку та/або аудиторської діяльності. Ця форма організації бухгалтерського обліку не застосовується в бюджетних установах;”.

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — сьомий вважати відповідно абзацами шостим — восьмим;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

Кабінет Міністрів України визначає завдання, функціональні обов'язки, повноваження керівника бухгалтерської служби у бюджетних установах та затверджує типові положення про бухгалтерську службу бюджетної установи.”;

3) у частині п'ятій:

абзац третій після слова “регістрів” доповнити словом “бухгалтерського”;

абзац сьомий після слів “міжнародних стандартів” доповнити словами “фінансової звітності”;

4) частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Головний бухгалтер або особа, яка забезпечує ведення бухгалтерського обліку підприємства, забезпечує дотримання на підприємстві встановлених єдиних методологічних засад бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, звіту про управління, звітності із сталого розвитку та звіту про платежі на користь держави, виконує інші обов'язки, передбачені законом.

Головним бухгалтером підприємства, що становить суспільний інтерес, може бути особа, яка має повну вищу освіту з бухгалтерського обліку та/або фінансів, та/або економіки та стаж роботи у сфері бухгалтерського обліку або аудиту не менше трьох років, не має непогашеної або незнятої судимості за вчинення кримінального правопорушення проти власності та у сфері господарської діяльності.

Інші вимоги до головного бухгалтера підприємства, що становить суспільний інтерес, можуть бути визначені законом.”.

7. У статті 9:

1) в абзацах дев'ятому і десятому частини другої слова “та електронний документообіг” замінити словами “, електронний документообіг, електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”;

2) у частині п'ятій слова “облікових регістрах” замінити словами “регістрах бухгалтерського обліку”.

8. У статті 11:

1) абзац четвертий частини першої після слів “фінансової звітності” доповнити словами “, а також звітів, які подаються і оприлюднюються разом із фінансовою звітністю відповідно до вимог цього Закону,”;

2) абзац перший частини другої після слів “звіту про управління” доповнити словами “, звітності із сталого розвитку”;

3) частину третю після слів “міжнародними стандартами” доповнити словами “фінансової звітності”;

4) абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

“4. Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління, звітності із сталого розвитку та звіту про платежі на користь держави підприємств (крім Національного банку України, банків, небанківських фінансових установ, державне регулювання та/або нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України), фінансової звітності про виконання бюджетів установлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.”;

5) частини п'яту — сьому викласти в такій редакції:

“5. Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління та звітності із сталого розвитку банків установлює Національний банк України.

Склад та форми фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, звіту про управління та звітності із сталого розвитку небанківських фінансових установ, державне регулювання та/або нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюються Національним банком України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

6. Фінансова звітність та консолідована фінансова звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності складаються на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності, яка оприлюднена державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

7. Звіт про управління та/або консолідований звіт про управління подається одночасно з фінансовою звітністю та/або консолідованою фінансовою звітністю в порядку і строки, встановлені законом. Від подання

звіту про управління звільняються мікропідприємства та малі підприємства (крім державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі; малих підприємств, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку).

Середні підприємства (крім державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі; середніх підприємств, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу) мають право не відображати у звіті про управління нефінансову інформацію.

Державні унітарні підприємства, господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, складають та подають разом з річною фінансовою звітністю звіт про управління з урахуванням положень Політики державної власності, визначеної Кабінетом Міністрів України.

Звіт про управління підписує керівник (власник) або уповноважена особа у визначеному законодавством порядку.”.

9. У частині першій статті 12:

1) абзац перший після слів “міжнародних стандартів” доповнити словами “фінансової звітності”;

2) абзаци четвертий і п’ятий викласти в такій редакції:

“балансова вартість активів — до 5 мільйонів євро включно;

чистий оборот — до 10 мільйонів євро включно;”;

3) абзаци восьмий і дев’ятий викласти в такій редакції:

“балансова вартість активів — до 25 мільйонів євро включно;

чистий оборот — до 50 мільйонів євро включно;”;

4) абзаци дванадцятий і тринадцятий викласти в такій редакції:

“балансова вартість активів — понад 25 мільйонів євро;

чистий оборот — понад 50 мільйонів євро;”.

10. У статті 12¹:

1) назву статті доповнити словами “фінансової звітності”;

2) частини першу і другу викласти в такій редакції:

“1. Для складання фінансової звітності застосовуються міжнародні стандарти фінансової звітності, які оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

2. Підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, державні унітарні підприємства, господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, материнські підприємства груп, у складі яких є підприємства, що становлять суспільний інтерес, материнські підприємства великої групи, які не належать до категорії великих підприємств, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, які визначає Кабінет Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності.”;

3) частини третю і четверту після слів “міжнародні стандарти” в усіх відмінках доповнити словами “фінансової звітності”;

4) частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Підприємства, які для складання фінансової звітності застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами фінансової звітності і подають її органам державної влади та іншим користувачам на їх вимогу в порядку, визначеному цим Законом, в єдиному електронному форматі, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку. Національний банк України складає річну фінансову звітність Національного банку України в порядку, визначеному Законом України “Про Національний банк України”.”;

5) частину шосту після слів “міжнародними стандартами” доповнити словами “фінансової звітності”.

11. Доповнити Закон статтею 12² такого змісту:

“Стаття 12². Звітність із сталого розвитку

1. Звітність із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку складають:

великі підприємства;

середні підприємства, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу;

малі підприємства, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу;

материнські підприємства великої групи.

Звітність із сталого розвитку та консолідована звітність із сталого розвитку включається до звіту про управління та консолідованого звіту про управління як окремий розділ.

Національний банк України та інститути спільного інвестування звільняються від обов'язкового складання та подання звітності із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку.

Дочірні підприємства можуть не складати звітність із сталого розвитку, якщо такі підприємства включено до консолідованої звітності із сталого розвитку свого материнського підприємства.

Материнські підприємства, які одночасно є дочірніми підприємствами, можуть не складати звітність із сталого розвитку, якщо такі підприємства та його дочірні підприємства включено до консолідованої звітності із сталого розвитку свого материнського підприємства.

Малі та середні підприємства (крім підприємств, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу, та державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі) самостійно визначають доцільність складання звітності із сталого розвитку.

Для цілей складання звітності із сталого розвитку підприємства з метою визначення власної категорії (мале, середнє або велике) застосовують критерії, визначені частиною другою статті 2 цього Закону.

Для цілей складання консолідованої звітності із сталого розвитку підприємства з метою визначення власної групи (мала, середня або велика) застосовують критерії, визначені частиною першою статті 12 цього Закону.

2. Звітність із сталого розвитку складається за стандартами звітності із сталого розвитку (крім малих та середніх підприємств, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу), які оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

Малі та середні підприємства, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу, під час складання звітності із сталого розвитку застосовують стандарти звітності із сталого розвитку для малих і середніх підприємств, які оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

3. Підприємства, які згідно із законодавством складають звітність із сталого розвитку та консолідовану звітність із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку подають таку звітність за таксономією звітності із сталого розвитку, яка оприлюднена державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого

розвитку, в єдиному електронному форматі, визначеному цим центральним органом виконавчої влади.

4. Підприємства, які згідно із законодавством зобов'язані складати звітність із сталого розвитку та консолідовану звітність із сталого розвитку, подають та оприлюднюють таку звітність разом із звітом з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку у строки, передбачені для подання та оприлюднення фінансової звітності.

5. Материнські підприємства великої групи зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати консолідовану звітність із сталого розвитку, складену за стандартами звітності із сталого розвитку, разом із звітом з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі).

Материнські підприємства, які одночасно є дочірніми підприємствами та відповідно до цього Закону не складають звітність із сталого розвитку, зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати на своїй веб-сторінці або своєму веб-сайті (у повному обсязі) звітність із сталого розвитку свого материнського підприємства разом із звітом з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”.

12. Абзаци шостий і сьомий частини третьої статті 14 після слів “міжнародні стандарти” у всіх відмінках доповнити словами “фінансової звітності”.

13. Розділ V “Прикінцеві положення” доповнити пунктами 1³ і 1⁴ такого змісту:

“1³. У 2026 році для визначення власної категорії та групи відповідно до частини другої статті 2 та частини першої статті 12 цього Закону підприємства застосовують показники річної фінансової звітності та річної консолідованої фінансової звітності за 2025 рік.

1⁴. Першим звітним періодом, за який підприємства подають звітність із сталого розвитку за стандартами звітності із сталого розвитку, є:

для великих підприємств, середня кількість працівників яких за рік, що передує звітному, становить понад 500 осіб — 2027 рік;

для материнських підприємств великої групи, середня кількість працівників яких за рік, що передує звітному, на консолідованій основі становить понад 500 осіб — 2027 рік;

для великих підприємств та материнських підприємств великої групи, крім тих, що зазначені відповідно в абзацах другому та третьому цього пункту, — 2028 рік;

для малих та середніх підприємств, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу, — 2029 рік.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2026 року.
2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:
 - привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
3. Рекомендувати Національному банку України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для його реалізації.

**Голова
Верховної Ради України**

